

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. 99 /2006
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. X S.A.**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice – Activitatea de inspectie fiscala, prin adresa din data de 04.01.2006, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala in data de **10.01.2006**, asupra contestatiei formulata de **S.C. X S.A.**, impotriva Deciziei de impunere emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 18.11.2005 intocmit de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de inspectie fiscala.

Contestatia are ca obiect:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- impozit pe profit;
- dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, asa cum rezulta din confirmarea de primire din data de 29.11.2005, aflata in copie la dosarul cauzei, a Deciziei de impunere emisa in data de 18.11.2005 si din data depunerii contestatiei, asa cum reiese din stampila Registraturii generale a Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, respectiv 21.12.2005.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C. X S.R.L. contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice prin decizia de impunere, precizand urmatoarele:

Societatea contestatoare sustine ca a mai fost supusa controlului fiscal in ceea ce priveste TVA pentru intreaga perioada de pana la 28.02.2005 prin Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 25.03.2005, iar concluziile acestui raport sunt diferite de concluziile Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 18.11.2005 in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere contestata.

Astfel, prin Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 25.03.2005, organele de inspectie fiscala nu au constatat nedeductibilitatea TVA generata de cheltuiala aferenta facturii de comision primite de la S.C. C S.A. si nici obligatia colectarii TVA de catre S.C. X S.A. in legatura cu exportul de silozuri livrate catre L din Austria.

S.C. X S.A. precizeaza ca nu are cunostinta de faptul ca verificarea care face obiectul contestatiei s-a efectuat ca urmare a unei decizii de redeschidere a unei perioade deja verificata, iar in Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 18.11.2005 nu se mentioneaza nimic despre reverificare si nici societatea nu a fost informata asupra motivului pentru care perioada este recontrolata.

Drept urmare, societatea considera ca perioada de pana la 28.02.2005 a fost recontrolata fara a exista motive intemeiate pentru aceasta si in contradictie cu prevederile art.103 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, iar obligatiile privind TVA precum si dobanzile si penalitatile aferente provenite din tranzactia cu S.C. C S.A. si vanzarea silozurilor catre L din Austria nu pot fi impuse prin Decizia incheiata la data de 18.11.2005 intrucat ele provin ca urmare a controlului unei perioade deja controlata fiscal.

La data de 31.12.2004 contestatoarea a inregistrat cheltuieli cu comisionul pentru recuperarea creantelor (conform facturii fiscale din data de 31.12.2004) pe care le avea la SN S.A. si pe care le-a cesionat

catre S.C. C S.A. conform contractului incheiat la data de 27.12.2004. Organele de inspectie fiscala au considerat aceasta cheltuiala ca fiind nedeductibila in baza art.21 alin.(4) lit.m din Codul fiscal si TVA aferenta cheltuielii ca fiind nedeductibila in baza art.145 alin.(3) din Codul fiscal intrucat serviciile prestate de S.C. C S.A. nu au fost necesare desfasurarii activitatii SC X SA intrucat creanta catre SN S.A. nu ajunsese la scadenta.

In opinia contestatoarei, concluzia organelor de inspectie fiscala este nefondata deoarece nu ia in considerare in intregime realitatile economice ale tranzactiei si motivele care au stat la baza deciziei managementului societatii.

La momentul cedarii creantei S.C. X S.A. avea un istoric negativ privind incasarile din tranzactiile cu SN S.A., iar decizia managementului societatii de a cesiona creanta a dus la reducerea costurilor cu finantarea companiei in sensul ca finantarea nevoilor de flux de numerar ar fi fost mai costisitoare.

Cesiunea de creanta s-a efectuat in baza unui contract scris intre S.C. X S.A. si S.C. C S.A., iar comisionul perceput se inscrie in valorile de piata ale unei astfel de tranzactii. In plus, S.C. C S.A. a inregistrat un venit taxabil aferent acestui comision si a colectat TVA aferenta.

Contestatoarea precizeaza ca cesiunea de creanta s-a desfasurat in folosul activitatii companiei ducand la imbunatatirea fluxului de numerar si la cresterea veniturilor taxabile si in concordanta cu art.21 alin.(4) lit.m si art.145 alin.(3) din Codul fiscal, cheltuiala cu comisionul si TVA aferenta fiind deductibile.

Referitor la vanzarea a 18 recipienti siloz catre L din Austria efectuata de S.C. X S.A. in anul 1999, contestatoarea precizeaza ca era prescrisa la momentul efectuarii controlului fiscal.

In anul 1996, S.C. X S.A. a incheiat un contract extern la data de 30.04.1996 cu L din Austria pentru executia si montajul de recipienti siloz 190/mc pentru transport ciment pe barje fluviale, iar din aceste silozuri o parte au fost livrate cu documentele de export prevazute de legislatia in vigoare pana in aprilie 1997, iar alte silozuri au fost montate pe 3 barje la cererea clientului in anul 1999.

S.C. X S.A. a executat lucrarile de montaj ale recipientilor siloz in cursul anului 1999 pe cele 3 barje puse la dispozitie de partenerul extern (achizitionate de L din Austria de la CN S.A.), montaj care este certificat de Registrul Naval Roman prin certificatele emise in data de 21.12.1999.

Societatea precizeaza ca pentru acesti recipienti siloz nu au putut fi efectuate formalitatile de export din cauza razboiului din Iugoslavia care a facut imposibila navigatia pe Dunare conform certificatului de forta majora din data de 28.07.2005 care atesta intreruperea circulatiei navelor catre Novi Sad.

Separat de cele prezentate, CN S.A. a efectuat formalitatile de export pentru cele trei barje incarcate cu silozuri in data de 29.05.2002, nementionand in declaratia de export silozurile montate pe barje. Valoarea recipientilor siloz a fost incasata integral in valuta in contul bancar al societatii.

Organele de inspectie fiscala au considerat ca vanzare silozurilor catre L din Austria este supusa impozitarii cu TVA datorita faptului ca S.C. X S.A. nu a intocmit documentele care sa ateste efectuarea operatiunii de export si considera ca moment al efectuarii tranzactiei si exigibilitate a TVA la data de 29.05.2002, cand s-au intocmit declaratiile vamale de export pentru cele trei barje de catre CN S.A., fapt pentru care au calculat obligatii suplimentare reprezentand TVA si accesorii aferente TVA in sarcina S.C. X S.A.

Conditia de livrare prevazuta in contractul dintre S.C. X S.A. si L din Austria este FOB, conform careia contestatoarea avea obligatia de a livra silozurile la bordul navelor indicate de client.

Astfel, conform contractului si conditiei de livrare, S.C. XS.A. a livrat silozurile in data de 21.12.1999, adica data montarii silozurilor pe barje indicate de cumparator, iar din acel moment orice obligatie a societatii fata de client inceteaza, exceptand obligatia de a intocmi declaratii vamale care era in sarcina contestatoarei conform conditiei FOB, dar care nu a putut fi indeplinita datorita starii de forta majora.

Contestatoarea precizeaza ca tranzactia s-a incheiat in anul 1999, fapt dovedit si de atitudinea clientului care a achitat cele 18 silozuri in avans si nu a avut nici o reclamatie de la momentul montarii silozurilor pana la data controlului, iar obligatia de a inregistra venituri aferente acestei livrari a luat nastere in data de 21 decembrie 1999 conform art.23 din Codul de procedura fiscala.

Avand in vedere faptul ca livrarea celor 18 silozuri de catre S.C. X S.A. catre L din Austria a avut loc in data de 21.12.1999, orice obligatie fiscala in legatura cu aceasta baza de impunere, reprezentand impozit pe profit sau TVA, se naste la aceeasi data. In aceste conditii, dreptul organelor fiscale de a stabili aceste obligatii s-a prescris la data de 01.01.2005, deci inaintea efectuarii prezentului control fiscal, iar termenul de prescriptie nu poate fi prelungit intrucat nu exista nici o

hotarare judecatoreasca definitiva care sa stabileasca efectuarea unei fapte penale.

Totodata, societatea solicita suspendarea executarii actelor administrative atacate pana la solutionarea contestatiei formulata impotriva acestora intrucat acest fapt ar afecta activitatea de zi cu zi si in consecinta, relatiile comerciale cu partenerii de afaceri. In plus, societatea precizeaza ca nu este un rau platnic si nu are debite restante catre bugetul consolidat de stat, toate declaratiile de impozite si taxe fiind depuse in termen.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 18.11.2005, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice, au constatat urmatoarele:

Referitor la impozitul pe profit

Perioada verificata a fost 01.07.2004 – 30.06.2005

In luna decembrie 2004, cu Nota contabila din 31.12.2004 au fost inregistrate in evidenta contabila a S.C. X S.A. "Cheltuieli privind comisoane si onorarii – factura din 31.12.2004" reprezentand comision prestari servicii de recuperare a creante, servicii facturate de catre S.C. C S.A. si achitate cu ordinul de compensare din data de 24.01.2005.

Din verificarea si analiza contractului mentionat rezulta ca S.C. X S.A. desi avea contractul incheiat la data de 18.01.2004 cu SN S.A. in care termenul de plata era prevazut la maxim 30 de zile de la primirea facturii, iar prima factura fiscala a fost emisa in baza contractului mentionat in data de 27.12.2004, in aceeasi zi cu factura de livrare, societatea nu a mai asteptat nici macar termenul de 30 de zile de efectuarea a platii prevazut in factura si in contractul mentionate si a procedat la cedarea executarii acestei creante in favoarea S.C. C S.A. contra unui comision.

Organele de inspectie fiscala precizeaza ca desi prin contractul mai sus mentionat au fost prevazute clauze si modalitati concrete pentru intarirea disciplinei contractuale, cheltuiala cu comisionul reprezinta cheltuiala nedeductibila fiscal, fiind efectuata in mod nejustificat incalcandu-se in acest mod prevederile art.21 alin.(4) lit.m din Codul fiscal.

Referitor la explicatiile scrise cu privire la comisionul platit catre S.C. C S.A., organele de inspectie fiscala considera ca nu sunt temeinice deoarece S.C. X S.A. la data cand a incheiat contractul de cesiune de creanta, factura fiscala din data de 27.12.2004 nici macar nu ajunsese la scadenta, conform termenului prevazut in contractul incheiat la data de 18.11.2004, respectiv in factura mentionata (30 zile).

In consecinta organele de inspectie fiscala au stabilit un impozit pe profit suplimentar, precum si accesorii aferente acestui impozit.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata

Perioada supusa verificarii: 01.05.2002-30.06.2005

Pe baza listelor de inventariere a produselor finite, inventariere efectuata in perioada 03.10. – 31.10.2004, a procesului verbal incheiat in 31.10.2004 de catre Comisia de inventariere, precum si a procesului verbal din 30.12.2004 a Consiliului de administratie, s-a aprobat "scoaterea din patrimoniu" S.C. X S.A. a silozurilor montate pe 3 barje puse la dispozitie de clientul extern L din Malta si achitate in avans de catre acesta.

La solicitarea organelor de inspectie fiscala de a prezenta documentele legale care sa ateste efectuarea exportului, acestea nu au putut fi puse la dispozitie, fiind prezentate in schimb ca acte doveditoare ca s-a efectuat exportul, urmatoarele:

-certIFICATELE din data de 31.12.1999 emise de Registrul Naval Roman, prin care se certifica ca recipientii – siloz au fost montati pe barje,

-DECLARATIILE vamale de export din 29.05.2002 din care rezulta ca cele 3 barje, proprietatea CN S.A., pe care au fost montate silozurile, proprietate S.C. X S.A. au fost exportate clientului L din Malta,

-adresa primita prin fax in data de 02.08.2005 de la L din Malta prin care confirma ca silozurile se afla in posesia acestuia.

Avand in vedere faptul ca, desi societatea nu a intocmit documentele prevazute de lege, respectiv factura externa, factura interna, declaratia vamala de export si documentele aferente transportului, tinand cont de documentele prezentate de societate si mentionate anterior, organele de inspectie fiscala au considerat ca data a livrarii silozurilor la export, data declaratiilor vamale de export respectiv 29.05.2002, data la care S.C. X S.A. avea obligatia inregistrarii in contabilitate a acestei operatiuni de vanzare la export.

Societatea nu a întocmit documentele legale prevăzute de art.17 lit.B din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată și de punctele 9.3-9.8 din Hotărârea Guvernului nr.401/2000 de aprobare a Normelor metodologice a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată privind justificarea cotei de zero și/sau nerespectarea condiției de încasare a valutei în conturi bancare deschise la bănci autorizate de BNR, fapt ce atrage obligația plății TVA prin aplicarea cotei corespunzătoare livrărilor și prestațiilor la intern și a accesoriilor aferente.

În aceste condiții, organele de inspecție fiscală au aplicat cota corespunzătoare livrării de intern asupra bazei de impozitare, stabilind TVA colectată suplimentară și implicit de plată.

În luna decembrie 2004, cu nota contabilă din data de 31.12.2004 a fost înregistrată în evidența contabilă TVA deductibilă conform facturii fiscale din data de 31.12.2004 aferentă comisionului pentru prestări servicii de recuperare creanțe, servicii facturate de către S.C. C S.A.

Din verificarea și analizarea contractului din data de 18.11.2004, rezultă că TVA nu poate fi considerată deductibilă fiscal, fiind efectuată în mod nejustificat și nefiind destinată utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale S.C. X S.A., contrar prevederilor art.145 alin.(3) din Legea nr.571/2003, pentru care organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi și penalități de întârziere.

Cu adresa din data de 20.09.2005, anexată în copie la dosarul cauzei, Direcția generală a finanțelor publice – Activitatea de inspecție fiscală a transmis Parchetului de pe lângă Tribunal Sesizare penală privind S.C. X S.A., precum și Procesul verbal încheiat la data de 19.09.2005, în vederea cercetării posibilelor aspecte ce pot constitui infracțiuni privind realitatea și legalitatea exportului silozurilor fără documente legale.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se reține:

1.Referitor la impozit pe profit, dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca plata comisionului catre S.C. C S.A. este cheltuiala deductibila la calculul profitului impozabil, in conditiile in care organele de inspectie fiscala nu au analizat daca operatiunea care a stat la baza acestei plati reprezinta o prestare de servicii sau o cesiune de creanta.

In fapt, S.C. X S.A. a inregistrat in evidentele contabile in luna decembrie 2004 "cheltuieli privind comisioane" conform facturii fiscale din data de 31.12.2004 reprezentand comision "prestari servicii conform actului aditional la contractul incheiat la data de 27.12.2004".

In contractul incheiat la data de 27.12.2004, denumit "Contract de cesiune de creanta", este prevazut ca *cesionarul*, respectiv S.C. C S.A., preia de la *cedent*, respectiv S.C. X S.A., "creanta ce o are de incasat de la SN S.A., in calitate de debitor cedat, conform contractului incheiat la data de 18.11.2004."

S.C. X S.A., in calitate de prestator a incheiat cu SN S.A., in calitate de beneficiar, contractul incheiat la data de 18.01.2004, aflat in copie la dosarul cauzei, care are ca obiect efectuarea de catre prestator a unor reparatii capitale de tip RK la vagoane si al **carui termen de plata era de maximum 30 de zile de la primirea facturii**, factura care a fost emisa in data de 27.12.2004, **in aceeasi zi cu incheierea contractului de cedare a executarii acestei creante in favoarea S.C. C S.A..**

Plata contractului incheiat la data de 27.12.2004 s-a stabilit prin "Actul aditional la Contractul de cesiune de creanta incheiat la data de 27.12.2004" in care se mentioneaza la punctul II ca: "Cedentul datoreaza cesionarului contravaloarea serviciilor efectuate de cesionar, consultanta, management, precum si in vederea recuperarii creantei cedate, suma care se va factura de catre societate pana la data de 31.12.2004".

In factura fiscala din data de 31.12.2004 emisa de S.C. C S.A. catre S.C. X S.A., la rubrica "Denumirea produselor sau a serviciilor" este mentionat "prestari servicii conform act aditional la contractul din 27.12.2004", iar la rubrica "Total de plata" este inscrisa suma totala.

Organele de inspectie fiscala au considerat cheltuiala cu comisionul ca fiind nedeductibila din punct de vedere fiscal, pe motiv ca S.C. X S.A., desi avea perfectat contractul incheiat la data de 18.01.2004 cu SN S.A. care la art.17 prevedea termen de plata maxim 30 de zile de

la primirea facturii, precum si clauze si modalitati concrete privind unele masuri pentru intarirea disciplinei contractuale, respectiv recuperarea pretului marfii, penalitati de intarziere, daune, modalitati de plata si garantare a pretului marfii, precum si modul de solutionare a eventualelor litigii aparute, contestatoarea, in aceeasi zi cu emiterea facturii fiscale respectiv, 27.12.2004, a procedat la cedarea executarii acestei creante in favoarea S.C. C S.A. fara sa astepte macar termenul de 30 de zile de efectuare a platii prevazut in contract.

In drept, la art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal se precizeaza ca:

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

iar la alin.(4) lit.m al aceluiasi articol se prevede:

“(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:[...]

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și pentru care nu sunt încheiate contracte;”

De asemenea, la pct.48 din Hotararea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, se explicitheaza:

“48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.”

Avand in vedere cele de mai sus, se retine ca cheltuiala cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii poate fi incadrata ca si cheltuiala deductibila in masura in care contribuabilul in cauza poate dovedi necesitatea prestarii acestora in scopul desfasurarii activitatiilor proprii si poate justifica prestarea efectiva a acestor servicii conform conditiilor stipulate expres de lege.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se retin urmatoarele: S.C. X S.A. a inregistrat in evidentele contabile si a dedus la calculul profitului impozabil suma reprezentand cheltuieli cu comisionul din factura fiscala din data de 31.12.2004 emisa de S.C. C S.A., in baza contractului incheiat la data de 27.12.2004, incheiat cu titlu de "Contract de cesiune de creanta", in care S.C. C S.A. in calitate de cesionar preia de la S.C. X S.A. care indeplineste calitatea de cedent creanta pe care acesta o are de incasat de la SN S.A. in calitate de debitor cedat, conform contract comercial incheiat la data de 18.11.2004.

Conform actului aditional la contractul incheiat la data de 27.12.2004 rezulta ca S.C. X S.A. datoreaza pentru "servicii efectuate de S.C. C S.A., reprezentand consultanta, management, precum si in vederea recuperarii creantei cedate, suma care se va factura de cesionar pana la data de 31.12.2004."

De asemenea, din analiza facturii fiscale din data de 31.12.2004 emisa de S.C. C S.A. catre S.C. X S.A., se retine ca la rubrica "Denumirea produselor sau a serviciilor" este mentionat "Prestari servicii conform act aditional la contractul din 27.12.2004", factura inregistrata in evidentele contabile ale contestatoarei ca reprezentand "cheltuieli privind comisioane si onorarii".

Din analiza raportului de inspectie fiscala, se retine ca organele de inspectie fiscala au verificat contractul incheiat la data de 18.11.2004 incheiat intre S.C. X S.A. si SN S.A. doar din punct de vedere al modalitatilor si conditiilor de plata si nu au acordat dreptul de deductere al cheltuielii cu comisionul intrucat creanta nu ajunsese la scadenta conform termenului prevazut in contract si in factura fiscala emisa in data de 27.12.2004.

In acest sens, s-a solicitat Directiei de specialitate, prin adresa din data de 23.02.2006, precum si prin adresa de revenire din data de 07.04.2006, punctul de vedere referitor la acordarea deductibilitatii fiscale pentru cheltuiala privind comisionul platit de S.C. X S.A. catre S.C. C S.A. Prin adresa de raspuns din data de 13.04.2006 se precizeaza: *"In vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil cheltuielii supuse analizei, in conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003 privind*

Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, este necesar sa se clarifice natura juridica a contractului care genereaza aceasta cheltuiala (prestare de servicii sau cesiune de creanta). Este de mentionat ca, in cazul efectuarii unor cheltuieli legate de servicii de management, consultanta si alte prestari de servicii, acordarea deductibilitatii la calculul profitului impozabil presupune coroborarea prevederilor generale ale art.21 alin.(1) din Codul fiscal cu cele ale lit.m) alin.(4) al aceluasi art.21 din Codul fiscal, precum si cu cele ale pct.48 din Normele metodologice aprobate prin Hotararea Guvernului nr.44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare.”

Avand in vedere cele mai sus prezentate, se retine ca din analiza contractului incheiat la data de 27.12.2004 si a actului aditional incheiat la acest contract nu rezulta daca operatiunea in cauza reprezinta o prestare de servicii, respectiv consultanta, management si/sau cesiune de creanta asa cum se mentioneaza in actul aditional.

In ceea ce priveste actul aditional la contractul incheiat la data de 27.12.2004 in baza caruia a fost emisa factura fiscala incheiat la data de 31.12.2004 si a fost inregistrata cheltuiala cu comisionul, organele de inspectie fiscala nu au analizat natura juridica a contractului, in sensul ca acesta este contract de cesiune de creanta sau contract de prestari de servicii.

Astfel, daca operatiunea economica reprezinta servicii de management, consultanta, asistenta sau alte prestari servicii, cheltuiala poate fi deductibila in masura in care contribuabilul dovedeste necesitatea prestarii acestor servicii in scopul desfasurarii activitatilor proprii, are incheiate contracte si poate justifica prestarea efectiva a serviciilor respective, asa cum prevad actele normative citate mai sus.

Avand in vedere prevederile art.7 din contractul incheiat la data de 27.12.2004 si art.2 pct.II din actul aditional la din contractul incheiat la data de 27.12.2004 in care se precizeaza faptul ca respectivul comision reprezinta “consultanta, management, precum si in vederea recuperarii creantei cedate”, se retine ca organele de inspectie fiscala ar fi trebuit sa verifice si in ce au constat serviciile sau daca au fost efectuate activitati de consultanta, management, daca au fost indeplinite conditiile impuse de legiuitor referitoare la termene de executie, precizarea serviciilor prestate ori a tarifelor percepute, situatiile de lucrări, procese-verbale de receptie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piată sau orice alte materiale corespunzătoare.

In cazul in care operatiunea economica reprezinta o cesiune de creanta, aceasta este o operatiune financiara, desi din analiza facturii

fiscale incheiat la data de 31.12.2004 emisa de S.C. C S.A. catre S.C. X S.A., se retine ca la rubrica "Denumirea produselor sau a serviciilor" este mentionat "Prestari servicii conform act aditional la contractul incheiat la data de 27.12.2004" si nu se face nici o mentiune referitoare la comisionul aferent cesiunii de creanta asa cum a inregistrat in evidentele contabile contestatoarea si cum a sustinut prin contestatia formulata.

Totodata, din documentele aflate la dosarul cauzei, nu rezulta daca creanta ce o avea de incasat S.C. X S.A. de la SN S.A. si care a fost cedata S.C. C S.A. in calitate de cesionar a fost recuperata si astfel, cheltuiala cu comisionul poate fi justificata de catre contribuabil ca a fost efectuata in scopul desfasurarii activitatilor proprii.

In consecinta, avand in vedere cele mai sus prezentate, organele de solutionare a contestatiilor nu se pot pronunta asupra deductibilitatii din punct de vedere fiscal a cheltuielii cu comisionul in conditiile in care nu rezulta natura operatiunii economice pentru care s-a efectuat plata, urmeaza sa se desfiinteze Decizia de impunere incheiata la data de 18.11.2005 privind impozitul pe profit, in conformitate cu art.186 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza ca:

"(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutiere."

Astfel, prin noul act de inspectie fiscala se va analiza contractul incheiat la data de 27.12.2004 incheiat intre S.C. X S.A. si S.C. C S.A. pentru a se stabili natura juridica a acestuia, situatia de fapt si incadrarea in temeiul de drept aplicabil din punct de vedere al cheltuielilor deductibile reprezentand "plata conform act aditional la contractul incheiat la data de 27.12.2004"

Totodata, la reverificare, organele de inspectie fiscala vor avea in vedere si rezultatul verificarii incrucisate efectuate la S.C. C S.A. solicitata la Directia generala a finantelor publice prin adresa din data de 21.03.2005 asa cum s-a retinut si la capitolul taxa pe valoare adaugata.

2.Referitor la taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati de intarziere, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei, in conditiile in care organul de inspectie fiscala nu face dovada existentei elementelor noi

suplimentare, necunoscute la verificarile anterioare care sa indreptateasca reverificarea aceleesi perioade si aceluasi tip de taxa.

In fapt, S.C. X S.A. a inregistrat in luna decembrie 2004 in evidentele contabile taxa pe valoarea adaugata deductibila conform facturii din data de 31.12.2004 aferenta comisionului pentru prestari servicii de recuperare create in baza contractului incheiat la data de 27.12.2004 cu S.C. C S.A.

Umare a inspectiei fiscale efectuate organele de inspectie fiscala au stabilit prin raportul de inspectie fiscala ca suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa intrucat operatiunea a fost efectuata in mod nejustificat si nu a fost destinata utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale S.C. X S.A.

Prin contestatia formulata S.C. X S.A. mentioneaza ca a mai fost supusa controlului fiscal in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata pentru intreaga perioada de pana la 28.02.2005 prin Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 25.03.2005. Totodata, societatea precizeaza ca prin Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 18.11.2005 care vizat perioada 01.05.2002-30.06.2005, nu se mentioneaza nimic despre reverificarea perioadei si motivul pentru care perioada a fost recontrolata.

Din analiza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 25.03.2005, aflat in copie la dosarul cauzei, rezulta ca perioada supusa verificarii anterioare a fost 01.12.2004-28.02.2005 si a avut ca obiect verificarea taxei pe valoarea adugata umare a cererii de compensare din data de 09.03.2005 a S.C. X S.A.

In drept, sunt aplicabile prevederile **art.103 alin.(3)** din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza urmatoarele:

“(3) Inspectia fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. Prin excepție, conducătorul inspectiei fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspectiei fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora.”

Totodata, pct.102.4 din Hotararea Guvernului nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precizeaza:

"Datele suplimentare, necunoscute organelor de inspectie fiscala la data efectuării inspectiei fiscale la un contribuabil, pe care se fundamentează decizia de reverificare a unei anumite perioade, pot rezulta în situații, cum sunt:

a) efectuarea unui control încrucișat, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, asupra documentelor justificative ale unui grup de contribuabili din care face parte și contribuabilul în cauză;

b) obținerea pe parcursul acțiunilor de inspectie fiscala efectuate la alți contribuabili a unor documente sau informații suplimentare referitoare la activitatea contribuabilului, într-o perioadă care a fost deja supusă inspectiei fiscale;

c) solicitări ale organelor de urmărire penală sau ale altor organe ori instituții îndreptățite potrivit legii;

d) informații obținute în orice alt mod, de natură să modifice rezultatele controlului fiscal anterior."

In conformitate cu textul de lege mai sus mentionat, reverificarea aceleasi perioade si aceluasi tip de impozit reprezinta o exceptie de la regula care interzice aceasta reverificare, aceasta operand numai in cazurile expres prevazute de lege, respectiv in situatia in care de la incheierea inspectiei fiscale si pana la implinirea termenului de prescriptie apar date suplimentare, necunoscute organului de inspectie fiscala la data efectuării verificării care influenteaza rezultatele acestora, exceptiile fiind de stricta interpretare si aplicare.

In consecinta, prin prevederile legale mai sus mentionate se interzice reverificarea unui agent economic pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit, cu exceptiile strict prevazute la art. 103 alin.(3).

Se retine ca Directia generala de solutionare a contestatiilor a solicitat organelor fiscale prin adresa din data de 13.02.2006, sa precizeze care sunt datele suplimentare care au fost constatate la ultima verificare intrucat prin Referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei organele de inspectie fiscala au mentionat ca la inspectia fiscala generala urmare careia a fost intocmit Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 18.11.2005 au fost constatate date suplimentare ce nu puteau fi cunoscute cu ocazia inspectiei fiscale anterioare cand a fost intocmit Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 25.03.2005.

Prin adresa de raspuns din data de 13.02.2006, organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de inspectie fiscala precizeaza ca la data incheierii inspectiei fiscale generale, respectiv 18.11.2005, elementele avute in vedere au constat in faptul ca pentru definitivarea inspectiei fiscale partiale in ceea ce priveste TVA, in urma careia a fost intocmit Raportul de inspectie fiscala din data de 25.03.2005, s-a solicitat Directiei generale a finantelor publice prin adresa din data de 21.03.2005 efectuarea unui control incrucisat la S.C. C S.A. prin care sa se stabileasca daca aceasta societate in calitate de cesionar a facturat comision catre S.C. X S.A. cu factura fiscala din data de 31.12.2004, daca societatea are ca obiect de activitate prestarea de servicii care au fost facturate contestatoarei, precum si legalitatea contractului incheiat la data de 27.12.2004 incheiat cu S.C. X S.A.

Nu poate fi retinut argumentul organelor fiscale privind faptul ca Raportul de inspectie fiscala din 25.03.2005 a reprezentat inspectie fiscala partiala intrucat a fost emisa Decizia de impunere din 06.04.2005 pentru diferente de TVA stabilite pentru perioada care a facut obiectul si Raportului de inspectie fiscala in baza caruia s-a emis Decizia de impunere din data de 18.11.2005 contestata.

La aceasta solicitare efectuata in data de 21.03.2005 in timpul primului control fiscal, organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de inspectie fiscala nu au primit nici un raspuns pana la data la care a fost comunicat acest fapt prin adresa din data de 13.02.2005.

Avand in vedere cele prezentate se retine ca, prin Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 18.11.2005 in baza caruia s-a emis Decizia de impunere din data de 18.11.2005 contestata, organele de inspectie fiscala au stabilit ca fiind nedeductibila taxa pe valoarea adaugata aferenta comisionului platit S.C. C S.A. in data de 31.12.2005, data care facuse obiectul unei verificari anterioare asa cum s-a aratat.

Conform celor prezentate si prin prisma textelor de lege invocate, se retine ca reverificarea aceleiasi perioade si a aceluiasi tip de impozit, reprezinta o exceptie de la regula care interzice acest lucru, iar solicitarea unui control incrucisat fara a astepta rezultatul acestui control, nu reprezinta un element suplimentar deoarece nu a condus la aflarea unor date noi, care nu ar fi putut fi cunoscute de organul de inspectie fiscala la verificarea anterioara.

In aceste conditii, se retine ca elementele invocate de organul de inspectie fiscala nu pot constitui un temei care sa indrituiasca

reverificarea societatii contestatoare pe aceeași perioadă care a mai făcut obiectul unui control și ca nu există temeiuri de a reconsidera regimul deductibilității taxei pe valoarea adăugată aferentă facturii fiscale înregistrată data de 31.12.2004.

Față de cele prezentate anterior, se reține că din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă elementele suplimentare care nu au fost cunoscute la data controlului anterior și care să fi rezultat în urma controlului încrucișat astfel încât să fie îndreptățită reverificarea S.C. X S.A. pentru contractul încheiat la data de 27.12.2004 încheiat cu S.C. C S.A. în baza căruia a fost emisă factura fiscală din data de 31.12.2004

În consecință, conform prevederilor art.186 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează ca:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”,

urmează să se desființeze parțial Decizia de impunere din data de 18.11.2005 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 18.11.2005 pentru suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată, dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

3. Referitor la suma reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționare pe fond a cauzei în condițiile în care aceasta sumă nu a făcut obiectul deciziei de impunere contestată de societate.

In fapt, societatea contestă dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată așa cum rezultă din adresa din data de 19.01.2006 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor în data de 19.01.2006.

Prin adresa din data de 15.02.2006 Direcția generală de soluționare a contestațiilor a solicitat organelor de inspecție fiscală cuantumul dobânzilor și penalităților de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Prin adresa de raspuns din data de 16.02.2006, organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice au comunicat cuantumul dobazilor si penalitatilor de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata contestata.

Avand in vedere dobanzile si penalitatile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata contestate de societate si cele stabilite de catre organele d3e inspectie fiscala, rezulta o diferenta de dobanzi si penalitati de intarziere.

In drept, potrivit art.176 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata in 26 septembrie 2005, privind Codul de procedura fiscala:

“(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Avand in vedere ca suma nu a facut obiectul deciziei de impunere contestata, iar potrivit prevederilor art.176 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate pronunta decat asupra sumelor si masurilor stabilite prin titlurile de creanta fiscale contestate, fapt pentru care pentru acest capat de cerere **contestatia se va respinge ca fara obiect.**

4.Referitor la suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei formulata de S.C. X S.A., in conditiile in care constatarile din Procesul verbal incheiat la data de 20.09.2005, anexa la Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 18.11.2005 in baza caruia s-a emis Decizia de impunere din data de 18.11.2005, fac obiectul sesizarii penale din data de 20.09.2005 catre Parchetul de pe langa Tribunal.

In fapt, prin procesul verbal incheiat la data de 20.09.2005, anexa la Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 18.11.2005

incheiat de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice s-a efectuat un control care a avut ca scop stabilirea diferentelor rezultate cu ocazia inventarierii efectuata la S.C. X S.A. si inregistrarea acestora in contabilitate.

Cu adresa din data de 20.09.2005, anexata in copie la dosarul cauzei, Directia generala a finantelor publice – Directia control fiscal a transmis Parchetului de pe langa Tribunalul Sesizare penala privind S.C. X S.A., precum si Procesul verbal incheiat la data de 19.09.2005 in vederea stabilirii realitatii si legalitatii operatiunii de scoatere din patrimoniul societatii a celor 18 silozuri, respectiv daca aceasta reprezinta lipsa din gestiunea sau export fara documente legale.

In drept, art.184 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivată, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la e

b) xistenta indiciilor săvârșirii unei infractiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra solutiei ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare competent potrivit alin.(2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

In aceste conditii se retine ca intre stabilirea obligatiilor bugetare prin Decizia de impunere din data 18.11.2005 emisa in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 18.11.2005 care are ca anexa Procesul verbal incheiat la data de 20.09.2005 si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei in procedura administrativa.

Aceasta interdependenta consta in faptul ca organele de inspectie fiscala au constatat ca scoaterea din patrimoniul societatii a silozurilor s-a efectuat fara a se stabili realitatea si legalitatea acestei operatiuni, respectiv daca reprezinta lipsa din gestiunea societatii sau

export care nu poate fi justificat cu documente legale respectiv, factura externa, factura interna, declaratie vamala de export si documentele aferente transportului, aspecte care fac obiectul sesizarii penale din data de 20.09.2005.

Prin urmare se retine ca organele administrative nu se pot pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale.

Prioritatea de solutionare in speta o au organele de cercetare penala, care se vor pronunta asupra caracterului infractional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligatiilor datorate si constatate in virtutea faptei infractionale.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei, motiv pentru care va suspenda solutionarea contestatiei, procedura administrativa urmand a fi reluata in conformitate cu prevederile art.184 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala.

5.Referitor la solicitarea societatii de suspendare a executarii Deciziei de impunere din data de 18.11.2005, se retine ca in conformitate cu art. 184 alin. (1) si alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala:

“(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificată a contestatorului”.

Aceasta prevedere legala instituie, prin exceptie, posibilitatea organelor de solutionare de a dispune la cererea temeinic justificata a contestatorului si tinand seama de motivele invocate de acesta,

suspendarea executarii actului administrativ fiscal atacat pana la solutionarea contestatiei.

In analiza temeiniciei cererii, pentru a se putea dispune suspendarea executarii actelor administrative fiscale atacate, trebuie sa existe o indoiala puternica asupra legalitatii actelor administrative fiscale contestate, de asemenea se impune ca societatea contestatoare sa fie amenintata cu o vatamare ireparabila.

Considerentele S.C. X S.A. ca executarea silita a acestei sume ar afecta activitatea societatii de zi cu zi si pe cale de consecinta si relatiile comerciale cu partenerii de afaceri, nu pot constitui motive temeinice de suspendare a executarii deciziei de impunere atat timp cat nu sunt probate de contestatoare.

Avand in vedere cele retinute, in lipsa unor argumente si a unor documente doveditoare din care sa rezulte iminenta producerii unei pagube, respectiv prin care sa se justifice temeinicia cererii de suspendare a executarii silita si tinand cont de prevederile legale mentionate, cererea S.C. X S.A. de suspendare a executarii Deciziei de impunere din data de 18.11.2005 va fi **respinsa ca neintemeiata** pentru suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati de intarziere.

In ceea ce priveste suma totala reprezentand impozit pe profit, dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit, penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata, penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, avand in vedere solutia pronuntata la punctele 1, 2, 3 si 4 din prezenta decizie, precum si faptul ca organul de solutionare poate acorda suspendare executarii actului administrativ atacat pana la solutionarea contestatiei, cererea de suspendare a executarii deciziei de impunere **se respinge ca ramasa fara obiect**.

Mai mult, prin efectul solutiei de desfiintare a actului administrativ fiscal atacat de la punctul 1 si 2 din prezenta decizie, partile au fost repuse in situatia anterioara emiterii titlului de creanta, cu consecinta reverificarii conform considerentelor prezentei.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor la art.21 alin.(1) si alin.(4) lit.m din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, pct. 48 din Hotararea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.103 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct.102.4 din Hotararea Guvernului nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art.176 alin.(2), art.180, art.184, art. 185 alin.(1) si alin.(2), art.186 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1.**Desfintarea** partiala a Deciziei de impunere din data de 18.11.2005 referitoare la:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.
- impozit pe profit;
- dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit.

urmand ca organele de inspectie fiscala, alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa procedeze la o noua verificare a aceleesi perioade si aceluiasi tip de impozit/taxa tinand cont de prevederile legale aplicabile in speta precum si de cele precizate prin prezenta decizie.

2.Respingerea ca **fara obiect** a contestatiei formulata de **S.C. X S.A.** pentru suma reprezentand:

- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

3.Suspendarea solutionarii cauzei referitoare la:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie inaintat organului competent pentru solutionarea cauzei potrivit dispozitiilor legale.

4.Respingerea ca neintemeiata a cererii de suspendare a executarii Deciziei de impunere din data de 18.11.2005 pentru suma care a fost suspendata solutionarea contestatiei.

5.Respingerea ca ramasa fara obiect a cererii de suspendare a executarii Deciziei de impunere din data de 18.11.2005 pentru obligatiile fiscale suplimentare stabilite la inspectia fiscala pentru care a fost pronuntata solutia de desfintare.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.